

JUBILEJNÍ ROČNÍK PŘEHLÍDKY DIPLOMOVÝCH PRACÍ ZNÁ VÍTĚZE

Tisková zpráva ČKA, 25. září 2014

Ojedinělá Přehlídka diplomových prací, kterou již 15. rokem pořádá Česká komora architektů (ČKA), zná vítěze. O tom, že je o prestižní akci mezi studenty zájem, svědčí mimo jiné narůstající číslo přihlášených prací. Letos své návrhy zaslalo 99 soutěžících. Pětičlennou odbornou porotu tak čekala nelehká práce. Nakonec ocenila celkem šest studentů ze čtyř vysokých škol.

Česká komora architektů každoročně pořádá Přehlídku diplomových prací jako **soutěžní přehlídku** úspěšně obhájených diplomových prací absolventů vysokých škol a fakult poskytujících architektonické vzdělání v akreditovaném magisterském studijním oboru zařazeném na seznam škol s [uznaným vzděláním a příbuzným vzděláním](#). Cílem přehlídky je porovnání kvality na jednotlivých vysokých školách, stejně jako možnost představit práce čerstvých absolventů veřejnosti. „Pro každého architekta je důležité, aby netvořil uzavřen ve své ateliéru, ale aby si tříbil názory, aby znal a cítil přístup druhých. Jakákoli platforma, která slouží tomuto účelu, je přínosná, a pro studenty obzvláště. Jít s kůží na trh není jednoduché, ale bez toho nikdy neuslyšíte ani slova uznání a ani potřebnou kritiku,“ shrnuje předseda poroty architekt Martin Chválek.

Odborná porota ve složení Ing. arch. Martin Chválek, Ing. arch. Hana Maršíková, Ing. arch. Jiří Opočenský, Ing. arch. Ondřej Teplý a Ing. Maxim Turba z necelé stovky přihlášených prací vybrala **29 návrhů**, které postoupily do 2. kola. Jak jsou čerství absolventi architektury, urbanismu či krajinářské architektury zdatní, můžete konec konců posoudit sami v pražském sídle České komory architektů až **do 31. října 2014**. V následujících měsících budou studentské práce, jež postoupily do 2. kola, vystaveny i na zúčastněných vysokých školách. Stejně jako v uplynulých ročních pokračuje virtuální galerie na www.diplomy.cz, kde jsou zároveň uveřejněny všechny oceněné práce předchozích ročníků Přehlídky.

Na cestu pak vyrazí nejen návrhy, ale i studenti samotní. Napomůže tomu spolupráce s **Českými centry** a společností **ProInterior**. Návštěva jednoho z Českých center v Evropě, stejně tak jako profesní zájezd na chicagský veletrh NeoCon, byly pro studenty letos jistě velkým lákadlem. Kromě finančních odměn v celkové výši **50 000 Kč** jeden z výherců obdrží i licenci na software **ArchiCAD**, který věnovala společnost Cebra.

Porotu zaujala sociální témata a silná původní myšlenka

Letošní Přehlídka diplomových prací mimo jiné ukázala, že začínající architekti opravdu chápou, že architektura je celostní obor, který se dotýká celé řady odvětví. Nevyhýbali se proto ani naléhavým společenským či politickým otázkám. Všechny oceněné projekty tuto promyšlenost konceptu a snahu věnovat se ožehavým tématům potvrzují. Mezi specifika letošního ročníku patří i to, že větší zájem o soutěž projevily budoucí architektky. Oproti 46 přihlášeným mladým architektům stálo 53 architektek. Ocenění pak byli zcela vyrovnaně – tři ceny si odnesly ženy a zbývající tři muži.

„Na samém vrcholu byly oceněny práce, které zaujaly porotu svou lapidárně vyjádřenou silnou myšlenkou – dva měřítkem zcela odlišné projekty, Šumava a Křížová cesta pro Stříbrnice, a dále výjimečně zvládnuté koncepty kulturních staveb Nová synagoga v Brně a Dokumentační centrum českých Němců v Ústí nad Labem, které prolnuly inspiraci hlubokého pochopení tématu v sofistikované vyjádření architektonickými prostředky,“ uzavírá předseda poroty.

První cenu a Hlavní cenu společnosti ProInterier získal absolvent Akademie výtvarných umění v Praze **Filip Kotlář** za projekt *Dokumentačního centra českých Němců*. Student profesora Píkrýla porotu zaujal vysoce vyzrálým přístupem k řešení společensky kontroverzního a architektonicky složitého tématu.

Druhá cena patří **Janu Vybíralovi** za projekt *Šumava* (Vysoká škola uměleckoprůmyslová v Praze), v němž se pokusil vypořádat se s vysídlením Šumavy během padesátých let minulého století. Závažnou otázku osídlování problematických oblastí si zvolila i držitelka 3. ceny **Jitka Brablecová** z Fakulty architektury Českého učení technického v Praze. Věnovala se udržitelnému rozvoji českého venkova (*Vesnice Malé a Vysoké Březno*) v prostředí uhelných dolů.

Čestné uznání poroty si vysloužila **Barbora Zmeková** z Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze za projekt *Znojemské Hradčany*. Zvláštní cenu Českých center si odnesl **Vojtěch Jemelka** (Akademie výtvarných umění v Praze) za působivý projekt *Křížová cesta pro Stříbrnice*, který se pohybuje na hranici architektury a landartu. Petra Husslíková ze Stavební fakulty Vysokého učení technického v Brně porotu nadchla vyzrálým přístupem k židovské komunitě. Její práce *Nová synagoga v Brně* byla proto oceněna Zvláštní cenou společností CEGRA.

Hodnocení poroty a autorské zprávy k oceněným projektům naleznete níže v příloze.

„DIPLOMKY“ 2014 v číslech

10 vysokoškolských pracovišť

(43 studentů z FA ČVUT Praha, 12 z FA VUT Brno, 13 z FSV ČVUT Praha, 7 z UMPRUM Praha, 5 z FAST VŠB TU Ostrava, 4 z AVU Praha, 7 z FAST VUT Brno, 4 ze ZF MENDELU Brno, 2 z FUA TU Liberec a 2 z ČZU Praha)

99 studentů (53 žen a 46 mužů)

58 studentů se přihlásilo do soutěže o zvláštní cenu společnosti CEGRA, z toho 27 odevzdalo CD s podklady zpracovanými v softwaru ArchiCAD

5 porotců

7 partnerů

29 prací postoupilo do 2. kola

6 oceněných

ceny ve výši 50 000 Kč

3 hodnotné sponzorské ceny

VYSOKÉ ŠKOLY:

UMPRUM

Akademie
výtvarných umění
v Praze

TECHNICKÁ UNIVERZITA V LIBERCI
Fakulta umění a architektury

ČESKÁ
ZEMĚLSKÁ
UNIVERZITA V PRAZE

Zahradnická
fakulta

Mendelova
univerzita
v Brně

PARTNEŘI:

GRAPHISOFT.
ARCHICAD

MARSH

CSOB Pojišťovna

PROINTERIER

SPYRON
DESIGN IN ARCHITECTURE

Schindler

Všechny tiskové zprávy České komory architektů jsou zveřejněny na webu www.cka.cz v sekci ČKA.

O ČESKÉ KOMOŘE ARCHITEKTŮ

ČKA je samosprávním profesním sdružením s přeneseným výkonem státní správy, které bylo zřízeno zákonem č. 360/1992 Sb., o výkonu profese autorizovaných architektů, inženýrů a techniků činných ve výstavbě. ČKA nese odpovědnost za profesionální, odborný a etický výkon profese architektů v ČR.

KONTAKT PRO MÉDIA

Zuzana HOŠKOVÁ, tisková mluvčí České komory architektů, e-mail: zuzana.hoskova@cka.cc, mobil: +420 608 427 516

SLEDUJTE ČKA

Na novém portálu www.cka.cz a na sociálních sítích ([Facebook](#), [LinkedIn](#), [Google+](#) a [Twitter](#)).

Příloha:

Hodnocení poroty a autorské zprávy

1. cena: Filip KOTLÁŘ, Dokumentační centrum českých Němců v Ústí nad Labem

(AVU Praha, prof. Emil PŘIKRYL)

Odměna ve výši 25 000 Kč a Hlavní cena společnosti ProInterier (zájezd do Chicaga na veletrh NeoCon)

Autorská zpráva: Návrh Dokumentačního centra českých Němců (DCČN) vzniká ve spolupráci se společností Collegium Bohemicum v Ústí nad Labem. Nová instituce se chce zabývat fenoménem německého obyvatelstva v českých zemích, jeho historií a kulturním dědictvím.

Dokumentační centra jsou instituty zkoumající daný fenomén z pohledu historie, kultury, společenských věd, v kontextu místa a jeho topografie. Jsou místem interdisciplinární činnosti. Jejich smyslem je propojování různých rovin jednoho tématu – komplexní vhléd do „problému“ ve všech jeho rovinách.

Místo se nalézá v horním cípu Mírového náměstí. Sousedí s pěší zónou spojující dvě hlavní náměstí v Ústí nad Labem – Mírové a Lidické. DCČN se ocitá na ose, na níž leží řada institucí. Kromě magistrátu například divadlo, Muzeum města Ústí nad Labem, Palác Zdar atd. Potvrzuje logiku umístování důležitých domů ve městě. Místo je neuralgickým bodem města. Od roku 2008 na něm stojí rozestavěná kancelářská budova.

DCČN se zabývá fenoménem, který je pro zvolené místo i historickým kontextem, ke kterému se společnost staví nejednoznačně. Vyhýbám se subjektivním interpretacím. Zároveň však nechci jít cestou neutrálního domu, který svou společenskou roli řeší uzavřením se do sebe. Má snaha je vytvořit silný městský dům, jenž obstojí ve složitém kontextu.

Stavební program podrobují analytickému rozboru, syntetizují jednotlivé části do logických celků, které pak navzájem propojují. Výsledkem jsou čtyři navzájem provázané domy – typologie: lodžie, galerie, archiv s badatelnou a kancelářská budova s dílnami. Interpretuji stavební program, který je výzvou svou fragmentací na zdánlivě nesouvisející celky. Tematizuji tím podstatu metodiky práce nadace a její největší přednost – interdisciplinaritu, schopnost přistupovat ke zkoumanému vícero směry, vidět jej v mnoha souvislostech a umět jej v této podobě prezentovat společnosti.

Hodnocení poroty: Porota ocenila výjimečnou kvalitu návrhu – silnou myšlenku uchopenou jednoduchými výtvarnými prostředky a bez kompromisů dotaženou až do téměř sochařského výrazu. Urbanisticky se autor úspěšně vypořádal s měřítkem sevřeného území městského bloku a různorodostí okolní zástavby. Signifikantní architektonický výraz reflektuje obsah objektu, kdy autor kloubí čtyři navzájem nesourodé vnitřní funkce v jeden celek. Tyto funkce se navenek projevují ve výrazném vertikálním členění fasády, aby pak byly neviditelně horizontálně vnitřně logicky propojeny. Autor dokázal zvládnout společensky kontroverzní a architektonicky složitě téma s výjimečnou lehkostí a pravdivostí...

2. cena: Jan VYBÍRAL, Šumava

UMPRUM Praha, Ing. arch. Ivan KROUPA, Ing. arch. Jana MORAVCOVÁ

Odměna ve výši 15 000 Kč

Autorská zpráva: Osídlování Šumavy znamenalo náročný a velmi pomalý proces pronikání lidí do kompletně zarostlé krajiny. Trvalo téměř tisíc let, než bylo území poměrně souvisle osídleno. V kontextu celého historického vývoje znamenají 50. léta zásadní změny. Dojde k téměř totálnímu vymazání lidské přítomnosti. Většina obyvatel byla vyhnána a zanechala po sobě jen prázdné plochy. Jsou to torza minulých osídlení, kde člověk jen tuší lidskou přítomnost a bývalý rozměr těchto prostorů, které pomalu zarůstají.

Násilným odtržením lidí od krajiny byly přerušeny a znemožněny možnosti přirozeného hospodaření. Výsledkem je dnešní nedostatek lokálních pracovních příležitostí a postupný odliv obyvatel. Les jako přirozený přírodní proces, pokrývající krajinu pozitivní masou. Člověk ji redukuje pro své životní potřeby. Vytváří tak negativy, prázdné plochy. Vzniká rovnováha plného a prázdného, jejíž vyvažování lze popsat jako princip celého dosavadního historického vývoje.

Všechny potenciální lokality jsem rozdělil do kategorií (1/ nechat zarůst, 2/ nechat, ale udržovat bezlesí, 3/ udržovat bezlesí + jednotlivá stavba, 4/ průmyslová stavba, 5/ možnost osídlení) podle těchto kritérií: míra zarůstání, dochování struktury, přítomnost domů, stopy lidí, napojení na okolí, průmyslový potenciál, zemědělský potenciál, turistický potenciál. Vznikl katalog 52 zhodnocených míst zanesených do dvou map celé Šumavy (1/současný stav a 2/ stav v roce 1950).

Jako nejvíce rentabilní možnost se jeví zakládání nových statků na místech bývalých vesnic, které by se zaměřovaly zejména na pastevectví, ale těžily i z turismu. Tento koncept díky pastvě zároveň také přirozeně redukuje míru zarůstání, podporuje ekonomickou autonomii oblasti, jedná se o tradiční způsob obživy a podporuje obnovu rovnoměrnějšího osídlení celé oblasti. Konkrétně jsem zpracoval oblast bývalé vesnice Frauenthal.

Hodnocení poroty: V návrhu vnímáme přínosný koncept znovuosídlení krajiny pomocí „negativní“ stopy v krajině, která vzešla z historického otisku místa. Tyto stopy vytvářejí iniciační body, jejichž definovaná funkce by měla být časem prověřena. Do návrhu je tímto upraven fenomén času. Poněkud zavádějící se jeví zpracování bývalé vesnice Frauenthal, kde prezentovaný objekt hospodářské usedlosti působí neadekvátně „monumentálně“.

3. cena: Jitka BRABLECOVÁ, Vesnice Malé a Velké Březno

FA ČVUT Praha, Ing. akad. arch. Jan ŠÉPKA

Odměna ve výši 10 000 Kč

Autorská zpráva: Vesnice Malé a Vysoké Březno leží přibližně 8 km jihozápadně od Mostu v těsné blízkosti povrchových uhelných dolů. V současné době není přesně definované centrum obce ani hranice. Díky přímé vazbě na důlní činnost je předpoklad, že by se mohlo investovat do nové výstavby domů v několika lokalitách. Obec postrádá vhodné obecní bydlení pro starší občany i dobře definované pozemky pro výstavbu nových rodinných domů.

Obě vesnice od sebe leží asi 1 km a Vysoké Březno je v současnosti spíše osadou Malého. Morfologicky jsou tato dvě sídla od sebe oddělena svahem, na němž se nachází biocentrum a jímž

prochází biokoridor. Z historie a charakteru okolních vesnic je zjevná běžná blízkost dvou sídel, přičemž jedno zařazuje druhé a tyto vesnice jsou spojené hustou sítí cest. V návrhu obnovují tuto kompaktnost sídel a jejich vzájemné propojení cestami, doplněnou o vhodnou zástavbu navazující na strukturu obce, umístění občanského vybavení a definování centra vesnic.

Nejbližší možné zastavitelné plochy obce se nachází jak ve vnitřní struktuře, tak po jejím obvodu a každá se vyznačuje rozdílným charakterem, na kterou reagují jiným typem zástavby. V intravilánu se jedná o lokální zahuštění na vhodných pozemcích a umístění budov občanského vybavení. V extravilánu přizpůsobují návrh charakteru jednotlivých míst.

Obnovení a dotvoření bodů v krajině, jejich propojení, úzký vztah sídla s krajinou, které je v ní jasně vyznačeno – to vše jsou atributy, které mohou vytvářet přidanou hodnotu bydlení na venkově a přilákat tak obyvatele z města. Systém upravených cest a zajímavých míst k zastavení a navštívení v centru i v okolí vesnice nabízí lidem hlubší poznání území, ve kterém žijí, a tím také podporuje posílení jeho identity. Celkový přírůstek obyvatel k současnému počtu 230 navrhuje až do výše 254 obyvatel v Malém Březně a 72 ve Vysokém Březně.

Hodnocení poroty: Návrh úspěšně hledá odpověď na potřebu udržitelného rozvoje české vesnice. Autorka přirozeně doplňuje stávající zástavbu, posiluje centrum, navazuje na původní cesty a vytváří vazby k okolní krajině. Projekt lze chápat jako vzorový územní plán malé obce.

Čestné uznání: Barbora ZMEKOVÁ, Znojenské Hradčany

UMPRUM Praha, prof. akad. arch. Jindřich SMETANA

Autorská zpráva: Místo nevnímám jen jako architekt, ale hlavně jako místní. Snažím se o spojení dvou problémů – deficit kulturních prostor a chátrající dominanta městského pivovaru. Chci zapojit areál do života města, otevřít jej místním i přespolním. Nyní je areál cele ve vlastnictví města. Práce se snaží nastínit městu vizi, vyložit důležitost místa a zamezit případnému nekoncepčnímu rozprodání. V projektu zachovávám naprostou většinu stávajících objektů a respektuji jejich památkové hodnoty. Odstraňuji ty, které nemají valné kvality, a ty, které zhoršují prostupnost.

Důstojné místo pro hlavní městský sál volím vedle rotundy sv. Kateřiny. Po zbourání původního skladiště nacházíme ležácké sklepy vyčnívající nad terén. Snažím se jich využít, otevírám čelní zdi a umísťuji tam zázemí a dva menší sály. Sousední dům slouží jako hlavní vstup a dále propojuje celý jižní blok s minipivovarem a výčepem, salony v patře a infocentrem.

U nové hmoty se snažím o přirozené navázání současné architektury na tu historickou. Navrhuji tvar, který vychází z pravidel udávaných okolními hmotami a místem. Na fasádě jsou použité cihly z demolovaných staveb, skládané do symboliky kleneb. Směrem k rotundě je skleněná fasáda, která se dá vysunout a propojit tak halu s exteriérem. Sál má širokou variabilitu využití díky teleskopickým tribunám. Komunikačními válci propojují jednotlivé úrovně. Příhradové nosníky nesoucí střechu slouží i jako technické lávky. Celý prostor míří směrem k rotundě a výhledu do NP Podyjí. Velkorysé venkovní schodiště tyto prostory přímo spojuje.

Prostor patřil vždy díky výhledu k nejoblíbenějším místům ve Znojmě. Navracím sem částečně park, který kopíruje půdorys původních stájí a tvoří hustý stín. Vymezují tak neformální plácek. Parkování umísťuji nejbližší ulici. Využívám stávajících sklepů, kam umísťuji vertikální pořadače s kapacitou 90 míst.

Hodnocení poroty: Porota kladně hodnotí zpracování daného tématu – konverze areálu bývalého znojemského pivovaru, s ohledem na kontext místa, které je v přímé vazbě na historickou část města. K objektu pivovaru je na místě původního skladiště dostavěn víceúčelový sál, který svou hmotou nenarušuje panorama hradeb a stává se jeho přirozenou součástí. Kladně je hodnocen vstup nové funkce v rámci areálu a možné posílení života místa. Kvalitně je zpracována vizuální podoba návrhu s nastíněnou vazbou na veřejný prostor.

Zvláštní cena společnosti Cegra: Petra HUSSLÍKOVÁ, Nová synagoga v Brně
FAST VUT Brno, Ing. arch. Juraj DULENČÍN

Licence na software ArchiCAD

Autorská zpráva: V minulosti se na území Brna nacházela silná židovská komunita, ale kvůli historickým událostem počet členů Židovské obce Brno v současné době není příliš velký. Také její provozy jsou značně decentralizované a chybí prostory pro zřízení Moravského židovského muzea. Myšlenkou diplomové práce je centralizace provozů Židovské obce Brno, vybudování prostoru pro moravské židovské muzeum a návrh nové synagogy.

Židovská komunita má obecně tendenci se uzavírat. Základní otázkou bylo uspořádání mnoha rozdílných funkcí a zamezení mísení jednotlivých provozů. Proto je návrh členěn na dvě části. První částí, situovanou k rušné ulici Dornych, je muzeum s veřejným prostorem. Druhým celkem jsou objekty židovské obce s novou synagogou.

Základním konceptem je hlavní osa procházející celým územím až ke vchodu do synagogy, na které jsou uspořádány jednotlivé funkce. Od ulice Dornych je umístěna část veřejná s moravským židovským muzeem a náměstím, jehož součástí je park s 52 stromy na památku 52 zaniklých židovských obcí na Moravě. Budova muzea doplňuje blok domů a vytváří akcent na nároží, současně komunikuje s okolím, a to tubusem, ze kterého je výhled na katedrálu sv. Petra a Pavla. Do veřejného parku je otevřena košér restaurace. Ta je součástí poloveřejné části, která slouží jako filtr pro přístup do uzavřené židovské komunity. Osa dále prochází přes společenskou část se sálem a venkovním dvorem až k části duchovní. Tu tvoří rituální lázeň mikve a zahrada se synagogou.

Nová synagoga je inspirována Starým zákonem a Šalamounovým chrámem, na jehož místě byl postaven Druhý chrám. Šalamounův chrám je vždy vyobrazován na podstavci a byl umístěn na Chrámové hoře, proto je nová synagoga situována ve vyvýšené zahradě. Formou synagogy jsou dvě kubické hmoty, přičemž vnitřní modlitebna je pootočena přímo k Jeruzalému.

Vyčleněním provozu muzea do samostatné budovy a vytvořením kompaktního samostatně fungujícího celku pro židovskou obec je docíleno oddělení jednotlivých provozů a je vytvořeno potřebné uzavřené prostředí pro komunitu židovské obce.

Hodnocení poroty: Porota obzvláště ocenila komplexní a přemýšlivý autorčin přístup k tématu. Komplex muzea a synagogy je citlivě koncipován od urbanistického vypořádání až do interiéru a architektonického detailu. Typologie a provozní vazby nenásilně reflektují židovské náboženské a historické tradice. Lapidární architektonický jazyk je adekvátní komornímu pojetí celé stavby.

Zvláštní cena Českých center: Vojtěch JEMELKA, Křížová cesta pro Stříbrnice

AVU Praha, prof. Emil PŘIKRYL

Týdenní zájezd do některého z evropských Českých center

Autorská zpráva: Obnovení křížové cesty ve Stříbrnicích pro mě znamená hold tvůrcům oné žité jednoty s místem a jasné ano regionální identitě; identitě duchovní, vyjádřené stavěním. V neposlední řadě usiluji o smíření a přiznání si nevratné chyby plošného vysídlení 3,5 milionu Němců z jejich domoviny. Právě v Jeseníkách tato rána zeje ve všude přítomnou beznadějí, kde ono vykořevení a poválečné doosídlování, spojené se socialistickou represí kolektivizace, učinilo z kraje vyhnanství. Nebraňme se metafoře o vyhnání z ráje, znamenající smrt. Zde zbývá jen víra v Krista, jakožto Strom Života, který na kříži učinil smrti smrt.

Cílem je tedy stavba/cesta k setkání na „neutrální půdě“, které iniciují coby závěrečnou pouť. (Hojnou účast a setkání různorodých, a často i znesvářených stran beru jako vítězství nad nezájmem a stereotypy tamějších vztahů.) Na místě realizuji ocelové skici z jeklů v měřítku 1:1, jež mají posílit naději ve Stříbrnicích žijících i probudit vědomí úcty k předešlým.

Jednotlivá zastavení umísťuji podél staré úvozové cesty, jež je dnes i turistickou trasou, vedoucí od kaple sv. Anežky a sv. Anny k Lesní kapli. Dolní část původní cesty sice vedla od kaple druhé; ta však byla srovnána uvědomělým buldozeristou, a tak vkládám další vrstvu analogické interpretace (z důvodu razantního snížení hranice lesa, a tedy jisté monokulturní rozvláčnosti, se rozhoduji samotnou cestu zkrátit na polovinu; zachovávám charakter širé „pastvinatosti“ s vloženými klenoty zastavení, Boží hrob umísťuji na hromadnici v tichu lesa a druhou půli chápu jako nejisté čekání na Vzkříšení – bílý krystal opravené Lesní kaple). U jednotlivých zastavení pracuji s obrysem tří autentických ruin, kdy se negativ daného objemu do hloubi různě deformuje (v jednotě tradiční ikonografické události se zarámovaným obrazem krajiny).

Hodnocení poroty: Návrh zpracovávající téma křížové cesty se pohybuje na hraně landartu. Téma je řešeno lehkými kovovými konstrukcemi se silnou výtvarnou a myšlenkovou hodnotou v kontextu hledání smíření s násilným poválečným vysídlením německého obyvatelstva. Porota ocenila autorův princip „Hledání na hraně vnímání“, vytvářející takřka neviditelné vstupy do krajiny. Práce je prezentována jak v návrhu, tak i ve zdokumentované realizaci